

ใช้สางใจ ดวงใจซาตาม

ปลางฟ้า

เกริ่นนำ

หมอสาวจอมแสบหายไปพร้อมสเปิร์มของมาเฟียหนุ่มสามปีแล้ววันนี้เขาก็ได้มาเจอเธอเสียทีแถมยังพ่วงลูกน้อยวัยสองขวบที่เหมือนเขาอย่างกับแกะมาด้วยมาเฟียหนุ่มจะทำอย่างไรกับเธอและลูกต่อติดตามได้ในเรื่องเลยนะคะ

เธอหมอสาววัย29สาวตัวเล็กตาคมที่หน้าเด็กกว่าอายุไปเยอะมากเป็นหญิงสาวตัวคนเดียวที่บ้านได้ทั้งสมบัติไว้ให้ใช้มากมายจนไม่ต้องทำงานเลยก็ว่าได้เป็นคนโลกสวยเพื่อฝันอยากจะมีลูกที่น่ารักแถมฉลาดเมื่อเจอพ่อพันธุ์ที่แสนจะเพอร์เฟคเธอยอมละทิ้งจากอาชีพคุณหมอขโมยสเปิร์มของคนไข้ที่ฝากไว้แล้วหนีไปอยู่ที่ต่างประเทศเพื่อให้กำเนิดลูกน้อยสุดแสนจะน่ารักน่าชังออกมา

เขามาเฟียหนุ่มลูกครึ่งอายุ35ปีมีรูปร่างมเรือนร่างราวกับนายแบบหน้าตาคมเข้มส่ายตาของเขาเด็ดเดี่ยว

ประจักษ์เยี่ยวนักล่าขึ้นแท่นมาเพียจอมโหดเย็นชาเด็ดขาดกอบ
กุมกิจการในมือมากมายทั้งสีขาวและสีเทามีอิทธิพลในวงการ
ธุรกิจอสังหาอย่างมาสามปีแล้วที่เขาเฝ้าตามหาคนที่ขโมย
สเปิร์มของเขาไปแถมตอนนี้ยังฟังจะมารู้อีกว่าตัวเองได้มีลูกวัย
สองขวบอย่างที่ไม้ได้ตั้งใจอีกต่างหาก

... เรื่องราวอันน่าปวดหัวนี้เขาจะจัดการมัน
อย่างไรเมื่อต้องมามีลูกกับหมอสาวที่ผันตัวเป็นหัวขโมยติดตาม
ความสนุกได้ในเรื่อง.....เลยนะคะ

เรื่องนี้เป็นอีกเรื่องที่ไรท์เขียนไปก็เข้าไปหวังว่า
นิยายเรื่องนี้จะสร้างความสุขให้รักได้อย่างดีกันนะคะ
*ชื่อตัวละครหรือสถานที่และเรื่องราวในเรื่องล้วนเป็นสิ่งที่เกิด
จากจินตนาการไม่ได้มีเจตนาจะอ้างอิงถึงใครหรือสิ่งใดนะคะ

ติดตามผลงานนิยายของปลายฟ้าได้ที่

FB: prayfa นิยายรักโรแมนติก

ตอนที่1

คนขโมยสเปิร์ม

สนามบินXXX

เวลานี้เป็นเวลาเกือบสองทุ่มที่สนามบินมีคน
ค่อนข้างจอกแจกจ่อแจอยู่ไม่ขาดสามปีกว่าแล้วที่ปลายฝนไม่ได้
กลับมาที่ประเทศไทยและนี่ก็เป็นครั้งแรกที่เธอพาลูกชายวัยสอง
ขวบของเธอกลับมาที่บ้านเกิดอีกครั้งหลังจากที่ใช้ชีวิตอยู่ที่
ออสเตรเลียตั้งแต่ช่วงที่ตั้งท้อง

หญิงสาวตัวเล็กหุ่นบางหน้าตาจิ้มลิ้มผิวขาวอม
ชมพูผมยาวดัดลอนใหญ่เข้ากับใบหน้าของเธออุ่มลูกน้อยวัยสอง
ขวบตัวกลมตาน้ำข้าวใบหน้าลูกครึ่งแก้มยุ้ยของเธอพาดว่า

เอาไว้อีกมือก็ลากกระเป๋ามาไปใหญ่อย่างทุลักทุเลเดินเยื้องย่าง
อย่างสบายอารมณ์รอรถแท็กซี่ที่เรียกมารับ

“ปลายฝน..”

หญิงสาวขมวดคิ้วเป็นปมพร้อมหันหลังกลับไป
มองคนที่ส่งเสียงเรียกเธอวินาทีนั้นเหมือนโลกหยุดหมุนใจของ
เธอเต้นไม่เป็นลำดับความตื่นกลัวเขาไม่ใช่ใครที่ไหนเป็นพราน
ชีสผู้ขายลูกครึ่งร่างสูงใหญ่ที่อยู่ในชุดสูทสีเทา

ตาสีน้ำข้าวของเขามองมาทางเธอด้วยสายตา
เยือกเย็นเธอไม่ได้อยากจะเจอหน้าเขาอีกเลยในชีวิตนี้ไม่รู้ว่าเขา
โผล่มาที่นี่และยืนชี้หน้าเธออยู่ได้อย่างไรแต่เท่าที่ในสมองของ
เธอบอกกับเธอก็คือจะต้องวิ่งหนีคนๆนี้ไปเสียก่อน

“อารายฮับมามี้”

ต้นหนาวทำหน้างเล็กน้อยเมื่อจู่ๆคนเป็นแม่ก็
ทิ้งกระเป๋าพร้อมพาตัวเองวิ่งหนีอะไรบางอย่าง

“มียอยากพาดต้นหนาววิ่งเล่นชอบมั๊ยครับ”

ปลายฝนบอกลูกชายของเธอในขณะที่กำลังวิ่ง
หนีสุดชีวิต

“ชอบฮั๊บซาหนูๆคริๆๆ”

เด็กชายแก้มยุ้ยตบมือแปะๆไม่คิดว่าคนเป็นแม่
จะพาวิ่งเล่นในตอนนี้อะแต่ดูจะชอบใจมากเป็นพิเศษ

“เรามาเล่นซ่อนแอบด้วยดีมั๊ย”

ปลายฝนวิ่งมาจนถึงหน้าอาคารผู้โดยสารขาเข้า
ที่มีรถจอดเรียงรายอยู่ด้านหน้าเธอมองซ้ายมองขวาแล้วหยุดพัก
เหนื่อยอยู่ครู่หนึ่งเมื่อไม่เห็นว่ฟรานซิสวิ่งตามมาแล้ว

“แอบใครฮั๊บ”

“อืม...คนแถวนี้ไง”

หญิงสาวขี้อึดขี้ไม่ยอมยิ้มคุยหยอกล้อกับลูกของ
เธอไม่ให้เป็นที่ผิดสังเกตของคนที่นี่

“แอบตรงนั้น”

ต้นหนาวขี้อึดบ้อมไปทางรถตู้คันหนึ่งที่กำลังเปิด
ประตูคาเอาไว้ภายในตอนนี

“อ่อ...ดีเลย”

ปลายฝนมองว่าในรถน่าจะไม่มีคนอยู่เธอขอเข้าไปหลบสักครู่คงจะไม่ใช่อะไรยังขอบคุณลูกชายของเธอที่หาที่แอบให้ได้อย่างดี

“อะ..อ้ายยย..”

ในขณะที่เธอเข้ามานั่งในรถตู้คันหรูอย่างสบายใจแล้วจู่ๆก็มีชายหนุ่มโผล่หัวออกมาจากด้านหลังเธอและอีกคนก็ยังคงเดินมาปิดประตูรถข้างเธอเอาไว้อีกด้วยคนที่โผล่หัวมาด้านหลังเธอเมื่อหญิงสาวเห็นแวบแรกก็จำได้ทันทีว่าเป็นมอแกน คนสนิทของฟรานซิสเธอคิดในใจว่าไม่น่าหลงกลคนพวกนี้เสียเลย

“สวัสดีครับ”

มอแกนยิ้มให้หญิงสาวพร้อมทั้งทักทายเธอด้วยสีหน้าเจ้าเล่ห์

“ซาหวัตดีฮับคุณลุง”

ต้นหนาวเป็นเด็กที่จำคำที่แม่ของเขาสอนได้ทุก
อย่างเมื่อมีคนทักทายว่าสวัสดิ์เขาก็ต้องสวัสดิ์ตอบเด็กชาย
แก้มยุ้ยยกมือป้อมน้อยๆสวัสดิ์ชายหนุ่มที่ยิ้มให้เขาตรงหน้าอย่าง
อารมณ์ดี

“มารยาทดีผิดเวลาหรือป่าวลูก”

ปลายฝนหน้าเสียเล็กน้อยแอบสบถออกมา
เบาๆและเธอก็ต้องนั่งรถไปที่คุกหาสน์ของฟรานซิสโดยดีซัดขึ้น
อะไรไม่ได้เพราะเธอเป็นคนโดดขึ้นมาบนนี้เอง

คุกหาสน์ฮันส์

ปลายฝนนั่งอุ้มลูกน้อยของเธออยู่บนโซฟาราคา
แพงตรงหน้าของเธอมียฟรานซิสนั่งไขว่ห้างเท้าคางมองหน้าเธอ
ด้วยสีหน้าเรียบเฉยไม่ยอมพุดยอมจาอะไรแต่สายตาของเขานั้น
ก็เหมือนเป็นใบมีดคมเชือดเฉือนเธออยู่ทุกวินาทีที่เธอสบตา
กลับไป

בודี้การ์ดหนุ่มทั้งคนสนิทของเขาก็ยืนรายล้อม
อย่างเงียบๆอยู่ทั่วทุกมุมในห้องโถงนี้ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าเขารู้ว่าเธอ

ได้ทำอะไรลงไปเพราะคนอย่างเขาหากจะรู้เรื่องอะไรก็คงจะ
ยากคิดไปคิดมาเธอเองก็คิดผิดที่รีบกลับมาที่นั่นแบบนั้นเธอไม่
กลับมาเลยจะดีกว่า

“หนาว่วงวงคว้ามามี”

ต้นหนาวขี้หนูขี้ตาอยู่บนตักของคนเป็นแม่

“่วงก็นอนนะครับ”

ปลายฝนกล่อมลูกชายของเธอพักใหญ่จนหลับ
ไปในขณะที่ในตอนนี้ก็ยังมีแต่ความเงิบอยู่เช่นเดิมเธอจะไม่ยอม
พูดอะไรจนกว่าอีกฝ่ายจะพูดมาก่อนเพราะเธอไม่รู้ว่าเขารู้ข้อมูล
อะไรเกี่ยวกับตัวของเธอมากมายแค่ไหน

“พาเค้าไปนอนในห้อง”

พรานซีสเอ่ยบางคำออกมากับลูกน้องของเขา
หลังจากที่เด็กชายได้หลับไปพักหนึ่งแล้ว

“ครับนาย”

ปลายฝนต้องปล่อยลูกชายของเธอให้กับบอดี
การ์ดหนุ่มแต่โดยดีเพราะเธอรู้ว่าตอนนี้เธอเข้าใจอะไรพวกเขา
ไม่ได้แน่นอน

ฟรานซิสได้แต่งงานกับภรรยาของเขาเมื่อห้าปี
ก่อนเมื่อแต่งงานได้ไม่นานเขาและเธอก็ต้องการที่จะทำเด็ก
หลอดแก้วเพราะทั้งคู่ไม่มีใจประสงค์ที่จะมีสัมพันธ์กันเนื่องด้วย
แต่งงานกันเพราะธุรกิจจึงเลือกที่จะทำเด็กหลอดแก้วกับหมอ
ปลายฝนที่เป็นหมอสาวที่มีชื่อเสียงในด้านนี้มากทั้งที่อายุน้อย

แต่แล้วก่อนที่จะได้ทำภรรยาของเขาก็ได้
เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุไปก่อนเขาจึงไม่ได้ใส่ใจว่าเขาได้
ฝากสเปิร์มไว้กับหม่อีกเลยจนสองปีต่อมาเขาได้รู้ว่าหมอปลาย
ฝนได้ลาออกไปและสเปิร์มของเขาก็ได้หายไปด้วยอันที่จริงเขา
อยากจะฟ้องร้องกับโรงพยาบาลแต่ก็ต้องตัดเรื่องนี้ไปเพราะกลัว
ว่ามันจะเป็นข่าวใหญ่โตว่าเขาแต่งงานกับภรรยาคนก่อนด้วย
เรื่องธุรกิจและคิดที่จะมีลูกโดยการผสมเทียมเขาจึงเลือกที่จะ
ตามเรื่องหมอปลายฝนเองและนี่ก็เป็นเวลาสามปีแล้วที่เขาตาม
เรื่องนี้มาจนได้มารู้ว่าเขามีทายาทตัวน้อยออกมาแล้วตอนนี้สอง
ขวบแล้วด้วย

เขารู้เรื่องปลายฝนจะกลับมาได้อย่างไรก็ไม่ยาก
เขาตามหาหมอลัลลนินหมอสาวเพื่อนรักของปลายฝนและค้น
เอาความจริงทุกอย่างจากเธอจนได้รู้ว่าปลายฝนได้ขโมยสเปิร์
มของเขาไปทำอะไรและจะกลับมาวันไหนเขาจึงเตรียมแผนไป
ดักรอเธอได้ตรงเวลา

“ขอเหตุผลที่เธอกล้าทำ”

ฟรานซิสแทบอยากจะฉีกเนื้อหญิงสาวเป็นชิ้นๆ
ในตอนนี้อย่างไรก็ตามเธอจะกล้าเล่นแบบนี้กับคนอย่างเขา

“อ... ฉันแค่อยากมีลูก.. ล.. แล้วคุณก็เป็นพ่อ
พันธุ์ที่สมบูรณ์แบบทุกอย่าง”

ปลายฝนตอบชายหนุ่มที่นั่งจ้องเธอเขม็งอย่าง
กล้าๆกลัวๆ

“ฉันขอทายาทฉันคืนส่วนเธอจะไปไหนก็ไปหาก
อยากรจะได้เงินเท่าไรก็บอกมา”

ฟรานซิสอยากจะตัดปัญหานี้ให้จบไปตั้งแต่เสีย
วันนี้เพราะในเมื่อจริงๆเขาก็พึงรู้ตัวว่ามีลูกเพราะฉะนั้นลูกก็ควรที่

จะเป็นของเขาส่วนคนเป็นแม่เขาไม่ได้อยากได้หากหญิงสาว
อยากได้เงินเท่าไรเพื่อนที่จะแลกกับลูกเขาก็จะยอมจ่าย

“คุณจะบ้าหรือไงฉันอึดท้องถนอมตั้งหนามา
อย่างดีฉันไม่ให้ลูกกับคุณง่ายๆหรอก”

ปลายฝนรู้สึกจนขึ้นอย่างมากที่ชายหนุ่มดู
เหมือนจะชอบตีค่าชีวิตคนเป็นเงินเสียจริงเรื่องเงินเธอไม่ได้มี
ปัญหาเธอก็ไม่ได้อยากได้เงินของใครทั้งนั้นและเธอก็จะไม่ยอม
ให้ลูกกับเขาไปง่ายๆแน่นอน